

Františkovo slovo

č.42

Kardinál Coccopalmerio: Soucit se vytrácí zejména mezi těmi, co se považují za dobré křesťany

Kardinál Baldisseri: Rodina je širší realita než manželé

Sbírky ruských křesťanů pro ukrajinské uprchlíky

Papež: Střežit ve svém životě Ježíšovo vítězství nad satanem

Bez znalosti Písma nedokážeme čelit úkladům zlého

Kniha o jezuitských rysech pontifikátu

Benedikt XVI. se modlí za mír na Ukrajině

COMECE vyzývá politiky EU k odmítnutí tzv. náhradního mateřství

Univerzita Al Azhar vyzývá k reformě náboženské výuky islámu

Mons. Hindo: Tureckou hranici smějí přejíždět pouze jednotky ISIS a zboží kradené v Sýrii

Biskup syrského Aleppa: Příměří, nikoli další dodávky zbraní!

Papež František a římská kurie zakončili postní exercicie

Otázka nedobrovolně neženatých či nevdaných osob patří také na synodu

Interrupce mají neblahé důsledky také v ekonomice

výtah hlavních myšlenek z promluv papeže Františka a zpráv z Vatikánu. Plné znění naleznete na stránkách Radio Vaticana.

Kardinál Coccopalmerio: Soucit se vytrácí zejména mezi těmi, co se považují za dobré křesťany

„Personalismus papeže Františka je tím nejlepším způsobem interpretace a hodnocení reality. Učí nás totiž, že **člověk je hodnotou sám o sobě bez ohledu na svoje strukturální kvality**. Nezáleží na tom, zda je bohatý či chudý, mladý či starý, dobrý či zlý. Právě to říká papež, totiž že je třeba mít rád všechny lidi bez výjimky“ – takto syntetizoval nynější pontifikát italský kardinál Francesco Coccopalmerio, předseda Papežské rady pro výklad legislativních textů, na římském sympoziu nazvaném „Cesta a výzvy papeže Františka“ (Il cammino e le sfide di Papa Francesco) pořádaném tento čtvrtek (19.2) univerzitou Lumsa a sdružením Buonacultura na římském magistrátě. „Výzvy, před nimiž stojí papež jsou mnohé - řekl dále kuriální kardinál – a všechny jsou stejně obtížně řešitelné. Žádná z nich však našemu papeži nepůsobí obavy, protože se v něm pojí velká odvaha a nekonečná naděje.“ Na sympoziu, kde byla řeč také o probíhající reformě kurie, poukázal kardinál Coccopalmerio na spojitost mezi právem a spiritualitou:

„Právo a spiritualita spolu úzce souvisejí, protože právo se týká všeho toho, co je v člověku nejhlubší, nejvíce ontologické a tedy nejposvátnější. Spiritualita kontempluje člověka a má jej ráda, tedy kontempluje a miluje to, co je v člověku nejniternější, nejvíce zakořeněné, nejvíce ontologické, a to znamená právo.“

Kardinál Coccopalmerio na sympoziu vícekrát zdůraznil, že **„papež učí především tomu, aby se věnovala pozornost všem lidem bez rozdílu**. Proto musí být všichni středem našeho zájmu a naší každodennosti. Zásadním **předpokladem takovéto pozornosti je však lidský soucit** - poznamenal kardinál předsedající Papežské radě pro výklad kanonického práva – **a to je schopnost, kterou dnes, bohužel, prokazuje málo lidí, zvláště mezi těmi, kteří se považují za dobré učedníky našeho Pána**“.

Kardinál Baldisseri: Rodina je širší realita než manželé

Generální sekretář biskupské synody, kardinál Lorenzo Baldisseri prezentoval knihu „Člověk a manželství: tajemství, reflexe a život“ vydanou Vatikánským knižním nakladatelstvím v kontextu chystaného řádného zasedání biskupské synody o rodině. V rozhovoru pro Vatikánský rozhlas **kardinál Baldisseri** řekl:

*„V minulosti se hodně zdůrazňovala zásadní role manželství, které je základní buňkou společnosti a tvoří rodinu. Nyní bychom chtěli položit důraz na rodinu. Rodina není jenom pár. **Manželství jsou dva lidé**, kteří vytvářejí svazek, plán založit rodinu. Tu pak tvoří především děti. **Rodina se tak stává mnohem širší realitou a proto také v oblasti práva je třeba učinit krok navíc**. Mluvílo se hodně o bonum coniugum, tedy prospěchu manželů, a my chceme zdůraznit bonum familiae, tedy prospěch rodiny.“*

Jak pokračuje příprava řádného zasedání biskupské synody o rodině?

„Jsme v období mezi synodami, tedy v období reflexe nad mnoha body, zvláště těmi, které vyšly najevo v závěrečné zprávě Relatio Synodi. Jsme proto velmi zvědaví, až budeme moci studovat a prohloubit ohlasy na tato témata a na tyto problémy. Dotazník byl rozeslán. Existuje již zásadní dokument, tedy zmíněná závěrečná zpráva a na jeho základě jsme pomocí otázek opět žádali reakci biskupských konferencí, Božího lidu ve světě, který nám může poskytnout další podněty. Jde spíše o reflexi, tedy zjistit, co dnes lidé a složky celé církve navrhují a co mohou nabídnout, aby synoda měla k dispozici více elementů a mohla nalézt adekvátní pastorační směrnice.“

Říká kardinál Baldisseri, generální sekretář biskupské synody.

Sbírký ruských křesťanů pro ukrajinské uprchlíky

Pravoslavní ruští křesťané shromáždili od července loňského roku téměř 60 milionů rublů – v přepočtu 850 tisíc euro – na pomoc ukrajinskému civilnímu obyvatelstvu, sdělil v pátek biskup Panteleimon, který v moskevském patriarchátu vede oddělení sociální péče. Na nadcházející neděli vyhlásil

pravoslavný ruský patriarcha Kirill další sbírku pro „mírumilovné ukrajinské občany“, která se bude konat ve všech ruských kostelech. Zprávu uvedla německá katolická zpravodajská agentura KNA. Ruská pravoslavná církev podle vlastních údajů v současné době zabezpečuje nouzové ubytování pro 600 ukrajinských uprchlíků v Moskvě a jihoruském Rostovu na Donu. Od začátku bojů vloni v dubnu uprchlo z Ukrajiny do Ruska více než 100 tisíc lidí. Ukrajinské úřady registrují ve vlastní zemi necelý milion vnitřních uprchlíků.

22.2.2015

Bez znalosti Písma nedokážeme čelit úkladům zlého

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Svatý Marek v dnešním evangeliu píše: „Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili“ (Mk 1,12-13). Těmito suchými slovy popisuje evangelista zkoušku, kterou dobrovolně podstoupil Ježíš před zahájením svého mesiášského poslání. Z této zkoušky vychází Pán vítězně, připraven hlásat evangelium Božího království. Během oněch čtyřiceti dnů **Ježíš svým tělem čelil satanovi, demaskoval jeho pokušení a přemohl jej**. A v Ježíši jsme zvítězili všichni. **Je však na nás, abychom toto vítězství chránili ve svém všedním životě**.

Církev nám na začátku postní doby připomíná toto tajemství, které stanoví perspektivu a **smysl této doby, která je dobou duchovního boje – v postu je třeba bojovat – proti duchu zla** (srov. Vstupní modlitba na Popeleční středu). Jdeme pouští postní doby s pohledem upřeným k Velikonocům, které jsou definitivním vítězstvím Ježíše nad Zlem, hříchem a smrtí. Takový je smysl této první postní neděle, totiž vydat se rozhodně Ježíšovou cestou, která vede k životu. Hledět na Ježíše, na to, co vykonal, a jít spolu s Ním.

Tato Ježíšova cesta vede *pouští*. **Poušť je místem, kde lze naslouchat hlasu Božímu a hlasu pokušitele**. V povyku a zmatku to nelze; jsou slyšet jen povrchní hlasy. Na poušti můžeme sestoupit do nitra, kde jde opravdu o náš úděl, život nebo smrt. **Jak uslyšíme Boží hlas? Uslyšíme jej v Jeho Slovu**. Proto je důležité znát Písmo, protože **jinak nebudeme s to čelit úkladům zlého**. A tady bych rád znovu opakoval radu, abyste **denně čtli evangelium**, rozjímali o něm trochu – deset minut – a nosili jej stále s sebou. Poušť postní doby nám pomáhá odmítat zesvětštění a bůžky, pomáhá nám přijímat odvážná rozhodnutí podle evangelia a posilovat solidaritu s bratřími.

Vstupme tedy na tuto poušť beze strachu, protože nejsme sami, jsme *s Ježíšem, s Otcem a s Duchem svatým*. Ba dokonce právě Duch svatý nás – stejně jako Ježíše – vede postní dobou, tentýž *Duch, který sestoupil na Ježíše a který nám byl dán ve křtu*. Postní doba je proto příhodný čas, který nás nabádá, abychom si stále více uvědomovali, co v nás způsobil a může způsobil Duch svatý obdržený ve křtu. Na konci postní doby při Velikonoční vigílii tak budeme moci s větším uvědoměním obnovit svoji křestní smlouvu a sliby, které z ní plynou.

Panna Maria, vzor poddajnosti Duchu svatému, kéž nám pomáhá nechat se od Něho vést, neboť On každého z nás činí „novým stvořením“.

Jí svěřuji zvláště tento týden Duchovních cvičení, která začínají dnes odpoledne a kterých se budu účastnit spolu se svými spolupracovníky z římské kurie. Modlete se, abychom na této „poušti“, kterými jsou Duchovní cvičení, mohli naslouchat Ježíšovu hlasu, korigovat mnohé defekty, které všichni máme, a čelit pokušením, která na nás denně dorážejí. Prosím vás tedy, abyste nás doprovázeli svojí modlitbou.

23.2.2015

Kniha o jezuitských rysech pontifikátu

Papež František je prvním jezuitou na Petrově stolci, což se odráží v jeho gestech, skutcích a myšlení. Ukázat tuto souvislost se pokouší kniha „Papež jezuita, „nedokončené myšlení“, svoboda a laicita u papeže Františka“ (Il Papa gesuita. Pensiero incompleto, liberta a laicita in Papa Francesco). Autorem je Vittorio Alberti, profesor filosofie na Papežské lateránské univerzitě (foto). Kniha se snaží pochopit souvislost mezi křesťanstvím, svobodou myšlení a laicitou. **Vittoria Albertiho**

se redaktor Vatikánského rozhlasu zeptal nejprve na to, v čem je nejvíce patrné, že František je synem svatého Ignáce z Loyoly:

*„V tom že je svobodný. Toto je velmi zřetelné, protože **jezuita má spiritualitu, která mu ukládá hledat Boha ve všech věcech.** Duchovní cvičení svatého Ignáce radí hledat Boží vůli ve všech věcech. A všechny věci, to znamená také ty nejméně myslitelné, nejméně předvídané, nejvíce originální, a to nejenom v rámci struktur církve. Tuto svobodu hledání a povolání tlumočí do své role. Myslím, že toto je v něm nejvíce jezuitské.“*

V podtitulu knihy se objevuje výraz nedokončené myšlení. Proč je nedokončené?

*„O nedokončeném myšlení mluvil sám papež a definoval tak právě jezuitskou spiritualitu, tedy **myšlení, které se neuzavírá, nedělá definitivní tečku a nevytváří tudíž žádný nátlak:** věříš, jsi uvnitř, nevěříš, jsi venku. To že je nedokončené, znamená, že je stále otevřené, stále hledá, jako filosofie.“*

Jedním z bodů, který se objevuje při listování touto knihou, je papež František a antiklerikalismus...

„Antiklerikalismus je pojem, který je interpretován podle toho, co nám k tomu podává historie. V zásadě jej tedy nechápeme jako hnutí za osvobození od církve jakožto struktury moci vázané k trůnu. Pravý antiklerikalismus není nic jiného než křesťanství, nic jiného než instance svobody. Je to osvobození, které přináší křesťanství, když oponuje idolatrii viditelných struktur. Jako křesťan nemohu než bez ustání hledat svědectví, víru, bratrství... František tedy ukazuje antiklerikalismus jako cestu, na níž máme být více křesťany a méně klerikály.“

Dalším bodem knihy jsou aspekty kontinuity mezi Benediktem XVI. a Františkem...

„Řekl bych, že prvek kontinuity je přímo logický. Benedikt XVI. učinil obrovské gesto, když abdikoval, a určil tak krok, to znamená – podle mého názoru – že dal určitý směr následujícímu konkláve. Vzhledem k tomuto tak významnému, závažnému, dramatickému a odvážnému kroku, nebylo možné jednat jinak, jak to ostatně naznačil sám Benedikt XVI., než přistoupit k radikální obnově církevních struktur a celé církve, určitým návratem k pramenům.“

24.2.2015

Benedikt XVI. se modlí za mír na Ukrajině

Vatikán. Ukrajinští biskupové latinského obřadu, jehož věřící jsou polské národnosti, se během svojí kanonické návštěvy Říma setkali také s Benediktem XVI. Informoval o tom metropolitní arcibiskup Lvova Mieczyslaw Mokrzycki, který byl několik let jeho osobním sekretářem. Emeritní papež se rovněž modlí za mír na Ukrajině a vyjádřil svoji solidaritu s trpícím ukrajinským lidem. Lvovský arcibiskup k tomu říká:

„Setkali jsme se s papežem Benediktem před sedmi lety během návštěvy ad limina v Castel Gandolfo a včera (tj. 22.2.) jsem byl pozván také k němu domů na oběd. A právě tehdy během rozhovoru vyšlo najevo, že by se rád setkal s celým naším episkopátem. Pro nás všechny to byla velmi radostná událost. Setkal se s námi ve vatikánských zahradách u lurdské jeskyně. Ujistil nás svojí solidaritou s trpícím ukrajinským národem a také svojí modlitbou za mír. Prosil, abychom předali jeho požehnání všem našim věřícím a ujistili je, že na ně pamatuje. Na setkání byli přítomni biskupové Lvovské metropole, kteří představili také svoje pomocné biskupy. Musím se přiznat, že jsem byl velice mile překvapen, když jsem jej viděl v tak dobré kondici, velice radostného, spokojeného a dobře vypadajícího.“

COMECE vyzývá politiky EU k odmítnutí tzv. náhradního mateřství

Pronájem dělohy, využívání ženského těla, obchod s lidmi – těmito tématy se zabývalo dnešní sympozium, které v Evropském parlamentu zorganizovala pracovní skupina pro bioetiku evropských episkopátů. Komise biskupských konferencí Evropské unie (COMECE) v rámci debaty vydala prohlášení, kterým evropské politiky žádá, aby odmítli tzv. náhradní mateřství. Podle biskupů odporuje pronájem

dělohy hodnotám, ke kterým se Evropská unie zavazuje ve své Chartě základních lidských práv. Pro Vatikánský rozhlas hovoří generální sekretář Komise evropských episkopátů, **O. Patrick Daly**:

"V Evropské unii jsou dva členské státy – Spojené království a Řecko – kde je pronájem dělohy legální, avšak většina evropských států se buď vyslovila proti této praxi, anebo nemá jasně definovanou pozici. Právě vzhledem k této ambivalentní legislativě jsme chtěli vyjádřit svůj názor, který se samozřejmě plně shoduje s učením katolické církve. Soustředíme se na racionální argumentaci a rozbor této složité otázky, která vyvolává obrovské emoce."

„Všechny formy náhradního mateřství jsou vážným útokem na důstojnost osob, které jsou do této výměny zapojeny, zejména pak dětí, se kterými se nakládá jako s předměty“, píše v dokumentu evropští biskupové a pokračují: „Tento úkon manipuluje s tělem matky – nositelky plodu, zasahuje do jejího osobního života, odpírá jí nitroděložní vazbu s dítětem, **využívá znevýhodněné ženy na úkor těch, kteří disponují vysokými finančními zdroji**“.

"Církev má řadu důvodů, aby odmítla náhradní mateřství, které z ženy činí nástroj a je proti všem principům lidských práv. Podle mého názoru pojednává naše prohlášení otázku natolik racionálně, že přesvědčí nejenom katolíky, ale všechny čtenáře. Myslím, že to bude velmi důležitý příspěvek do veřejné debaty."

Podle Komise evropských episkopátů vede „**náhradní mateřství k dualistickému pohledu na člověka a mateřství, zatímco lidská bytost a její plodnost tvoří jednotu**“. Dále biskupové silně kritizují právní obtíže, které se vyskytují při určení mateřství a otcovství a které v různých právních řádech vedou k nesourodým řešením. „Musíme se rozhodnout, zda chceme budovat společnost, ve které **se děti budou vyrábět a prodávat jako výrobky**, a jsme-li si vědomi dopadu na lidské a sociální vztahy těchto dětí“, uzavírají evropští biskupové.

"Doufáme, že diskuse o tomto jevu bude pokračovat a že politici dostojí své zodpovědnosti při hledání právního řešení této otázky, a to v souladu s katolickou tradicí a morálními principy, které jako katolíci máme jednoznačně hájit."

Uvedl na okraj dnešní konference o pronájmu dělohy generální sekretář Komise biskupských konferencí Evropské unie.

Univerzita Al Azhar vyzývá k reformě náboženské výuky islámu

Vrchní imám káhirské univerzity Al Azhar, Ahmend Al Tajíb, prohlásil, že je naléhavě nutné přikročit k radikální reformě muslimské náboženské výuky, aby se zabránilo šíření religiózně zdůvodňovaného extremismu. Nejvyšší představitel sunnitského islámu v pondělí promluvil v Mekce na semináři pod titulem: Islám a boj proti terorismu. Jak informuje katolická zpravodajská agentura *Asia News*, egyptský imám zdůraznil, že extremismus je plodem „špatného výkladu Koránu a *sunny*“. **„Došlo tu k dějinné akumulaci extrémistických tendencí, které některé lidi dovedly k volbě pomýlené formy islámu“**, dodal a pokračoval: „Jedinou nadějí, jak navrátit jednotu muslimské obci věřících – *umma* – je **odporovat těmto tendencím na školách a univerzitách a označovat jejich stoupence za nevěřící**. Vrchní imám proto navrhl zavedení zvláštního studijního programu, který by opravil „chybné a nejednoznačné pojmy“. Zároveň vyzval ke svolání konference muslimských akademiků, která by posílila obecné hodnoty islámu, a jejíž rozhodnutí by byla závazná pro praxi věřících v každé zemi.

Al Tajíb v Mekce nemluvil o Islámském státu, ale o „teroristických skupinách, které si zvolily divoký a barbarský postup“. Napětí na Blízkém východě je podle něho spiknutím, za které nese zodpovědnost „nový globální kolonialismus ve spojení se světovým sionismem“. Podle imáma tento konspirační plán využívá „konfesionálních pnutí“, která se vyskytují v Iráku, Sýrii, Jemenu a Libyi.

Třídenní seminář v Mekce zahájil tamní guvernér četbou listu saúdského krále Salmána. Panovník, který je správcem posvátných míst islámu, označil **terorismus za produkt extrémistické ideologie a hrozbu pro muslimskou komunitu i celý svět. Jeho cílem je vyvolat obavy z muslimů a otrástit vztahy mezi islámskými a neislámskými státy**, napsal saúdskoarabský král Salmán.

Mons. Hindo: Tureckou hranici směji přejíždět pouze jednotky ISIS a zboží kradené v Sýrii

Hasaka. Situaci na syrském pomezí s Tureckem popisuje z Hasaky jediný katolický pastýř v dané oblasti, arcibiskup syrsko-katolické církve, **mons. Jacques Behnan Hindo**:

*"Křesťanů v regionu je 125-130 tisíc. V této chvíli se rozprchli do všech koutů, ale nejvíce se jich soustředilo do Hasaky a Kámišlí na hranicích s Tureckem. Mnozí z nich jsou přistěhovalci, protože válka trvá už čtyři roky! Emigrantů je zhruba 20-25 procent, avšak nelze určit přesné počty, protože každý den emigrují další rodiny. Jedinou výchozí cestou ze Sýrie je dostat se na letiště v Kámišlí a odtud odletět do Damašku. **Hranice s Tureckem jsou zablokované. Nechávací projíždět pouze kamiony Islámského státu a jeho jednotky, dále ukradenou syrskou ropu, obilí a bavlnu. To vše může přes hranice, ale lidé nikoliv.**"*

Dostáváte odněkud humanitární pomoc? *"Tady bych rád řekl jednu věc – **Červený kříž posílá peníze Červenému půlměsíci, ale ten nedává křesťanům vůbec nic!** Včera se představitelé Červeného půlměsíce setkali s vysokým komisařem OSN pro uprchlíky a poté vystoupili v televizi, kde se vychlouvali, jako by pomohli kdovíkolika lidem. Ve skutečnosti však Červený půlměsíc po celé čtyři roky nikdy křesťanům neposkytl žádnou pomoc. Už jsem to řekl pro jednu arabskou televizní stanici a nyní to říkám také zde – **je nutné, aby se to Červený kříž dozvěděl!** Musí se to dozvědět! Promiňte, že zvyšuji hlas, ale tento fakt mne rozhořčuje a skutečně se mi hnusí."*

Uvedl syrsko-katolický arcibiskup Hindo z města Hasaka.

Biskup syrského Aleppa: Příměří, nikoli další dodávky zbraní!

„Nedávejte už teroristům zbraně!“, žádá apoštolský vikář syrského Aleppa, které leží asi 400 km západně od Hasaky, obsazené tzv. islámským státem. Rozhovor s biskupem Georgesem Abou-Khazenem otisklo dnešní vydání italského katolického deníku *Avvenire*. **Podle apoštolského vikáře dobývají teroristé vesnice pomocí nejmodernější zbrojní techniky, jakou nevlastní ani regionální vládní vojska.** „Pravděpodobně si tyto zbraně nevyrobili sami, ale někdo jim je dodal“, uvažuje biskup Abou-Khazen a pokračuje: **„Prosím, nekupujte už od nich ropu a také starožitné památky.** Teroristé totiž vyrabovali veškeré umělecké a archeologické bohatství Sýrie“, vysvětluje, „které si od nich zřejmě nekoupí afghánský taliban“.

Apoštolský vikář Aleppa opětovně upozorňuje na trvalý úbytek křesťanů v regionu; pouze v syrské metropoli jejich počet klesl na méně než polovinu. „Svatý otec mluví o ekumenismu krve, a to je přesně to, co nyní v Sýrii prožíváme. **Ekumenismus krve mezi různými křesťanskými vyznáními, ale také mezináboženský dialog, ve kterém se mísí krev obětí samozvaných násilníků**“, říká syrský biskup pro italský list.

Papež František a římská kurie zakončili postní exercicie

Petrův nástupce dnes ráno obětoval mši svatou za pronásledované křesťany v Sýrii, Iráku a dalších částech světa. Závěrečná meditace na téma **„Pozdvihnout Eliášův plášť a stát se proroky bratrství“** poté v dopoledních hodinách zakončila pětidenní postní duchovní obnovu římské kurie, kterou provázal karmelitán O. Bruno Secondin. V samém závěru mu **papež František** poděkoval:

"Jménem nás všech a také svým jménem vám chci, Otče, poděkovat za vaši práci při duchovních cvičeních. Není jednoduché dávat kněžím exercicie, protože jsme všichni trochu komplikovaní, ale vám se podařilo zasít zrno."

Eliášův příběh byl pro kuriální duchovní cvičení "nové téma", a právě proto jsem si ho vybral, vysvětluje pro naše mikrofony **O. Bruno Secondin**. Zejména upozorňuje na dynamiku, kterou se vyznačuje prorokovo jednání i jeho slova.

"Eliáš je prorok, který kráčí a žije svým posláním až za hranice. Přemísťuje se na Sinaj, jde až do Libanonu. Jeho osobnost se mi jevila jako velice vhodná pro současnou dobu a nynější pontifikát. Eliáš je prorok – velký prorok, avšak své poslání naplňuje na různých místech a Boha zakouší znenadání jako povolání ke smlouvě a věrnosti. Kolem této zajímavé postavy jsem tedy vše vystavěl."

Epizody z Eliášova života, pokračuje O. Secondin, dokládají, co pro člověka znamená setkání s Bohem a zásadní změna životního stylu.

"Vyjít z vnějškovosti, odejít z vesnice, vstoupit do hloubky vlastní identity, setkat se s Bohem a dospět také ke střetu s pomýlenou náboženskou identitou, abychom se postupně dávali přetvářet Bohem. Bohem, který se velice liší od našich představ a je jinde, než stojí naše vesnice. Je nutné zhloubi očistit to, co prožíváme, co jsme prožili a najít smysl příslušnosti k Bohu."

Eliáš se dostává do situací, ve kterých musí bránit chudé před těmi, kdo by je chtěli využívat. Srdce, které změnil Bůh, je však připravené k solidaritě a k úsilí o spravedlnost. Ve scéně smrti proroka obklopují skupinky učedníků, nazývaných jako "synové proroků". Odvážného, ale nepřístupného muže náhle zasahuje atmosféra bratrství, podotýká italský karmelitán.

"Když Eliáš vystupuje do nebe, padá z něj plášť, jeho typický oděv a symbol. Plášť si bere jeho učedník Elizeus a připojuje se ke skupinám učedníků. Ti uznávají, že na Elizea sestoupil Eliášův duch, a proto plášť nemůže upadnout. Je nutné jej pozdvihnout, otevírat nové cesty, říci si pravdu sami o sobě a postavit se před pravdu Boží, čelit manipulacím a námaze chudoby, abychom se opět navrátili na cesty bratrství."

Na výzvu k pozdvižení Eliášova pláště **papež František** odpověděl: **"Kéž Pán dává vzrůst tomu zrnu, které jsme od vás dostali. A také přeji sám sobě i všem přítomným, abychom odtud mohli vyjít s kouskem Eliášova pláště, v ruce a v srdci. Děkuji, Otče."**

Rozloučil se papež František s exercitátorem, Otcem Secondinem. Zhruba sedmdesát účastníků duchovních cvičení pak opustilo Dům Božského Mistra kongregace paulínů v obci Ariccia jižně od Říma a dvěma autobusy se vrátilo zpět do Vatikánu. Podle argentinského jezuita **O. Diega Farese**, který toho času hostuje v římské redakci jezuitského periodika *La Civiltà Cattolica*, právě tady začíná skutečná obnova římské kurie.

"Toto je pravá reforma! Vykonat exercicie společně s druhými je velice silná duchovní zkušenost. Hodně se při ní sdílí, ačkoli si každý duchovními cvičeními prochází sám. Papež František uskutečňuje to, čemu v Tovaryšstvu Ježíšovu říkáme "duchovní řízení", tedy vůdcovský styl, který nedbá pouze na to, co se dělá, nýbrž jak se to dělá, v jakém duchu a zda je to "k větší Boží slávě". Pro pochopení tohoto stylu je dobré, že papežovi spolupracovníci dostávají ignaciánské exercicie. Pokud se papeži podaří obnovit kurii a církve, pak to nebude reforma vedoucí jenom ke vnějším změnám."

Papež se svými spolupracovníky se již podruhé stahuje k duchovním cvičením do ústraní, mimo Řím, a tím dává dobrý vzor nejenom biskupům a kardinálům, ale všem věřícím, pokračuje O. Fares.

"Pro mne je to určitá provokace, protože, upřímně řečeno, občas duchovní cvičení zanedbávám a omlouvám to přemírou práce. Když si ale na ně udělá čas papež, už neexistují žádné výmluvy. Duchovní cvičení jsou milostí pro celou církev. Svatý Ignác je udílel laikům a lidem každého druhu, podle jejich možností a přání. Duchovní cvičení jsou pro nás darem, nikoli povinností."

Říká argentinský jezuita, který současného papeže zná od svého vstupu do řádu před čtyřiceti lety.

Otázka nedobrovolně neženatých či nevdaných osob patří také na synodu

Francouzská biskupská konference poukazuje v souvislosti s loňským mimořádným zasedáním biskupské synody na skutečnost, že neprojednal otázku těch osob, které nežijí v manželství, aniž by si tento stav dobrovolně zvolily. Francouzští biskupové chtějí, aby se tato otázka dostala na letošní řádné

zasedání synody. Téma zpracovává ve zvláštním dokumentu prof. Christoph Theobald ze Center Sevre v Paříži a bude jej projednávat biskupská konference letos v březnu.

„Byl jsem poněkud zaskočen a zarmoucen, když jsem zjistil, že tak obsáhlá zpráva synody nezmiňuje ani slovem neženaté a nevdané osoby – říká katolickému deníku *La Croix* biskup Luc Ravel, který se dlouhodobě věnuje pastoraci těchto lidí. - Francouzští biskupové připomínají, že tento jev se šíří stále více. Lidé, kteří trpí stavem, který si sami nevybrali, se nesmějí cítit osamoceni a opuštěni. Je povinností církve reflektovat tento stav a postarat se o duchovní stravu pro tyto osamocené lidi. Církev jim chce sloužit jakožto Matka útěchou a porozuměním.“

Interrupce mají neblahé důsledky také v ekonomice

Také současná ekonomika trpí důsledky masově prováděných interrupcí. **Během posledního půl století byly takto srovozeny ze světa 2 miliardy dětí, tedy jedna třetina lidstva** – připomněl v Římě koordinátor sdružení *Human Life International*, Joseph Meaney. Připomíná, že násilné ukončení těhotenství je především zločin. **Má však svoje důsledky také v ekonomice.** V chudých zemích, kde neexistují rozvinuté důchodové systémy, jsou děti jedinou oporou pro stáří; v bohatých zemích dochází ke snižování produkce i spotřeby. Velmi výrazné důsledky interrupcí a antinatalní mentality jsou zřejmě například v Itálii – říká pro Vatikánský rozhlas Joseph Meaney.

*„Každý kdo žije v Itálii, dobře ví, že interrupce a vůbec omezování porodnosti vede k radikálnímu poklesu populace, takže zanedlouho budou chybět peníze na důchody. Značně byla totiž narušena proporce mezi počtem lidí v produktivním věku a důchodci. Z téhož důvodu však trpí i ekonomika ve Spojených státech amerických. Odhaduje se, že průměrný občan USA přinese během svého života do ekonomiky 3 miliony dolarů. Spotřebuje 2,7 miliony dolarů. Na daních zaplatí průměrný obyvatel USA 950 tisíc dolarů. Toho všeho se však nedostává, protože s lidmi, kteří byli eliminováni před svým narozením, byl odstraněn také jejich vklad do ekonomiky. Na interrupcích tak ekonomika Spojených států přišla o 4 triliony dolarů, protože v USA bylo provedeno 55 milionů interrupcí. Každá z nich je také velkou ekonomickou ztrátou, i když je samozřejmě mnohem více politováníhodná sama o sobě. **Je to především velká tragédie pro každou rodinu, kterou poznamenala, a pro každého člověka, který se rozhodl pro interrupci. Ekonomické ztráty, které tak vznikají, jsou však vskutku pozoruhodné.**“*

Říká Joseph Meaney, koordinátor mezinárodního hnutí na ochranu lidského života Humane Life International.